

РЕШЕНИЕ

№ 5428

гр. София, 18.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 17.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7838** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от АПК, във вр. с чл. 16а, ал. 1 от ЗМ.

Образувано е по жалба на Р. А., роден в С., турски гражданин срещу Заповед за задържане на лице рег. №64/07.08.2023г. на Р. Д. – старши инспектор при МП „Капитан А.“, ТД Митница Б..

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се твърди, че същият е издаден при противоречие с административнопроизводствените правила - неспазване на установената форма, не са изложени правни и фактически основания за задържането и нарушение на материалния закон. Според жалбоподателя заповедта не съдържа мотиви, което води до невъзможност съдът да осъществи контрол. Освен това бланкетно е посочено, че е налице опасност лицето да се укрие. Цитира се практика на ВАС и ЕСПЧ.

Ответникът – старши инспектор при МП „Капитан А.“, ТД Митница Б., представя писмени бележки по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената в настоящото производство Заповед за задържане на лице рег. №64/07.08.2023г., издадена в 00,10 часа на 07.08.23г. е заповядано задържането в помещенията за временно задържане на ГПУ - С. за срок до 24 часа на жалбоподателя Р. А., роден в С., гражданин на Турция, на основание чл. 16а, ал.1 от Закона за

митниците, поради наличие на данни за извършено престъпление по чл.242, ал.1, буква „д“ и опасност лицето да се укрие.

От приложено по преписката писмо №32-504683/07.08.2023г. до Окръжна прокуратура [населено място] е видно, че на 06.08.23г. и е била извършена щателна митническа проверка на преминаващ от Р. Турция през Р. България за Р. С. автобус с регистрационен номер 34GHV880, управляван от турския гражданин Р. А. (приложен е и протокола за извършената митническа проверка – л. 20 от делото) . В автобуса пътували втори водач и седем пътника, като при извършената проверка, във фабрична кухня на автобуса са намерени укрити и недекларирани изделия от сребро с проба 925, разпределени в шестдесет прозрачни полиетиленови пакета с общо тегло 21 776,00грама на обща пазарна стойност 152 432лева. След като дежурният митнически инспектор е съобщил резултата от проверката на разследващ митнически инспектор, за това, че на 06.08.23г. през ГКПП „Капитан А.“ без надлежно разрешително са пренесени през границата на страната, без знанието и разрешението на митническите органи стоки за търговски цели в големи размери – накити, изработени от сребро, подробно описани в писмото, е образувано досъдебно производство №94/2023г. за престъпление по чл.242, ал.1, б. „д“ от НК. Случаят е докладван незабавно по реда на чл. 212 НПК на дежурен прокурор от ОП – Х., изпратено е цитираното писмо до ОП – Х. за предприемане на действия по компетентност. На същата дата 07.08.23г., в 00,10часа е издадена и оспорената заповед за задържане на лицето за срок от 24 часа. Според даденото лично обяснение от турския гражданин (лист 22), написано на турски език, преведено и подписано от преводач, среброто е взел от Турция и го кара за С..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

При извършената проверка съдът констатира, че оспорената Заповед за задържане на лице рег. №64/07.08.2023г. е издадена от компетентен митнически орган – старши инспектор при МП „Капитан А.“, ТД Митница Б., за който са представени заповед от 13.12.2021г. за преназначаване на длъжността, която заема, към датата на издаване на заповедта за задържане.

Съдът намира, че в оспорената заповед, противно на твърденията в жалбата е посочено фактическо и правно основание за задържане на лицето, спазена е изискуемата форма и не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Правилно е приложен материалният закон, а именно чл.16а от ЗМ.

Съгласно чл. 16а, ал. 1 Закона за митниците митническите органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление по чл. 234, 242, 242а и 251 от Наказателния кодекс и по чл. 255 от Наказателния кодекс по отношение на задължения за ДДС от внос и акцизи и съществува реална опасност да се укрие или да извърши престъпление. Срокът на задържането не може да бъде повече от 24 часа. Когато задържаното лице не владее български език, то незабавно се информира за основанията за задържането му на разбираем за него език. От момента на задържането си лицето има право на защитник. Митническите органи са длъжни да разяснят на задържания правото на отказ от защитник и последиците от него, както и правото му

да откаже да дава обяснения. За отказа от защитник и обстоятелствата, при които е направен, се съставя протокол. Следователно, законът предоставя възможност на митническия орган да действа при условията на оперативна самостоятелност, при наличието на законовите предпоставки за това.

Като фактическо основание за задържане на Р. А. е посочено “поради наличие на данни за извършено престъпление по чл.242, ал.1, буква „д“ и опасност лицето да се укрие”, изписано е правното основание - чл. 16а, ал. 1 от ЗМ. В конкретния случай, непосредствено преди задържането на лицето, на 06.08.23г. и е била извършена щателна митническа проверка на преминаващ през митницата от Р. Турция през Р. България за Р. С. автобус, управляван от турския гражданин Р. А., при която били открити укрити и недекларирани изделия от сребро с общо тегло 21 776,00грама на обща пазарна стойност 152 432лева. митническият орган е констатирал извършено нарушение на чл.18, ал.3 от Валутния закон, за което е съставил Акт за установяване на административно нарушение №В-2632/06.08.23г. Предвид стойността на недекларираните сребърни изделия, установена със заключение на вещото лице Д., деянието разкрива белезите на престъпление по чл.242, ал.1, б.“д“ от НК: Който пренесе през границата на страната стоки без знанието и разрешението на митниците, когато това са стоки и предмети за търговски или производствени цели в големи размери се наказва за квалифицирана контрабанда с лишаване от свобода от три до десет години и с глоба от двадесет хиляди до сто хиляди лева. След като дежурният митнически инспектор е съобщил на разследващият митнически инспектор за резултата от проверката, е образувано досъдебно производство и лицето е задържано от митническия орган за срок от 24 часа в 0,10ч на 07.08.23г., тъй като е съществувала реална опасност да се укрие. Правата на задържания са разяснени в попълнена от него декларация, подписана и от преводач.

Неоснователно жалбоподателят счита, че мотивът, че е налице „опасност лицето да се укрие“ не е достатъчен, тъй като липсва реална опасност деецът да се укрие, макар да е извършил престъпление. За да кореспондира правното с фактическото основание за издаване на заповедта не е необходимо лицето към момента на задържането да е било привлечено като обвиняем, а е достатъчно е да са налице данни за извършеното престъпление, каквито данни са събрани при извършената от митническия орган проверка. Горепосочените факти се потвърждават от протокола за проверка и от даденото лично обяснение, в което турският гражданин е признал своята съпричастност към извършеното. Бидейки чужд гражданин, без адресна регистрация и постоянна работа в РБългария, с образувано досъдебно производство за извършено митническо престъпление, за което се предвижда лишаване от свобода от три до десет години, за Р. А. съществува реална опасност да се укрие от българските власти и да попречи на разследването, като съдът, в случая не се нуждае от допълнителни доводи и доказателства, за да може да го прецени и да извърши надлежна проверка за законосъобразност на заповедта. Във връзка с цитираното в жалбата Тълкувателно решение №4/2004г. на ВАС, не се споделя становището, че адресата на акта не е разбрал какви са фактите, мотивирали митническият орган да наложи мярката, тъй като задържаният напълно е разбрал и лично е признал извършеното. Осъществена е целта на закона, задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и да създаде пречки за разследването.

При тези данни, съдът намира, че са спазени и административнопроизводствените правила при издаването на оспорената заповед и не е налице нарушение на

материалния закон.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 11 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А., роден в С., турски гражданин срещу Заповед за задържане на лице рег. №64/07.08.2023г. на Р. Д. – старши инспектор при МП „Капитан А.“, ТД Митница Б..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: